

Primerjava te bibliografije z drugimi, ki tudi obravnavajo nemške prevode (npr. Jugoslovenska književnost u inostranstvu; 1959—1974; Le livre slovène, 1971 in 1975), ne daje dopolnil, saj sta jih Kerschetova seveda temeljito izčrpala, poleg mnogih drugih virov, ki jih omenjata v uvodu ali citirata v poglavju literatura. Primerjava tudi ni možna, ker sta avtorja razširila snov na gradivo, ki ga druge bibliografije nimajo, razen nekaterih osebnih. Knjige, ki so v celoti prevod iz naših književnosti, smo v grobem že spoznali, čeprav ne vseh. Zelo pomanjkljivo pa je bilo naše poznavanje prevodov v raznih drugih knjigah. Izbrskati iz množice nemških (a tudi naših) knjig tiste, v katerih so skriti posamezni, tudi čisto drobni prevodi (v opombah Župančičevega Zbranega dela, prva knjiga, je npr. iz zapuščine natisnjen avtorjev nemški prevod svoje pesmi Idila — Kerschetova sta ga opazila in upoštevala), je zamudno delo, ki zahteva velika razgledanosti in odkrivateljskega daru. Če ocenim pričujočo bibliografijo samo glede na to, kaj je v njej novega, vidim njeno težo predvsem v njenem drugem poglavju.

Jože Munda

**Zentralblatt für Bibliothekswe-
sen.** Leipzig, 93(1979)1—12.
1—12.

Letošnje številke odražajo obelježje tridesetletnice Nemške demokratične republike. Zgodovinski pregledi knjižnic in knjižnične dejavnosti ter biografski prikazi zajemajo večji obseg kot kadarkoli prej. Med biografijami bomo najprej omenili prispevek Friedhilde Krausejeve, čeprav ga prinaša zadnja številka. Krausejeva govori o pomenu dediščine N. N. Krupske v

Nemški demokratični republiki. Krupska je bila zvesta izvajalka Leninovih konceptov o knjižničarstvu. Leninov pomen za knjižničarstvo pa še ni zbledel. Kot dokaz naj navedem izjavo de Groliera, pomembnega francoskega strokovnjaka za znanstveno informatiko. »Lenin je v letih najhujše lakote in nevarnosti za državo planiral sistem koordinacije nakupa, na podlagi katerega bi naj prišla v Sovjetsko zvezo vsaka tuja znanstvena knjiga. V Franciji to zveni utopično še v sedemdesetih letih!«

Za nas, ki pogosto segamo po velikem bibliotekarskem delu F. Milkaua, je zanimiva kritična ocena njegove zgodovine bibliotekarstva. V zgodovino se poglablja tudi Leonhard Hoffman v članku Ali je Gutenberg tiskal Catholicon.

Posebna tematska številka, posvečena tridesetletnici NDR, nosi naslov Naloge in delovanje bibliotekarstva v socialistični družbi. Številka izčrpno prikazuje zgodovino bibliotekarstva v NDR. Temo poglabljata orisa obeh največjih knjižnic (Deutsche Staatsbibliothek in Deutsche Bücherei) ter članek o razvoju visokošolskih knjižnic z vidika posebnega tipa knjižnice ter njene integracije v znanstveno in izobraževalno sfero. Povod za sistematičen prikaz problemov visokošolskega bibliotekarstva je to pot dala dvajseta obletnica komisije za visokošolske knjižnice (Arbeitskreis der Hochschulbibliotheken).

Poseben tematski cikel predstavljajo kar v treh številkah članki, ki obravnavajo izobraževanje v bibliotekarstvu. Poljska bibliotekarka Krystina Kuźmińska opisuje reformo izobraževalnega sistema na Poljskem in vpliv le-te na izobraževanje bibliotekarjev. Bodoče strukture in programske spremembe izobraževanja se trenutno še ne dajo predvideti, zato avtorica opi-

suje razvoj bibliotekarskega izobraževanja in nakazuje le smerenice bodoče reforme.

Strokovna šola za znanstveno informatiko in bibliotekarstvo v Berlinu je praznovala v letu 1979 dvajsetletnico obstoja. Ob tej priložnosti so sodelavci šole predstavili izkušnje in probleme svoje šole nasploh, posebej, pa še vlogo posameznih predmetov pri izobraževanju bibliotekarjev, na primer: zgodovine knjižničarstva kot predmeta, pojem katalogizacije, vsebinski in metodični vidik vaj pri predmetu bibliografije, o problemih učenja tujih jezikov na bibliotekarskih šolah itd.

Še bolj poglobljeno razpravljajo vodilni nemški bibliotekarji o najvažnejših problemih pri izobraževanju bibliotekarjev ob novem začetku rednega šolanja za bibliotekarje. A. Greguletz razpravlja o poklicni etiki bibliotekarja z vidika izobraževanja in vzgoje. Günther Fröschner o učnem načrtu, R. Marks o težišču izobraževanja glede na dopolnjevanje fondov, Guđrun Fröschner pa o obvladovanju stvarne katalogizacije.

V letniku so tudi članki, ki obravnavajo varstvo kulturne dediščine. Deloma sodi sem tudi kritičen prispevek, v katerem Ádelheid Kasbohm razlaga razlike med depojem zastarele literature in med novimi koncepti o depozitni knjižnici. Po njenem mnenju omogoča šele ureditev depozitne knjižnice v državi sistematično varovanje kulturne dediščine, racionalizacijo nakupa in prostora v znanstvenih knjižnicah ter primerno dostopnost do starega in izločenega gradiva. Kot primer navaja British Library Lending division, ki je poleg izposojevalne tudi depozitna knjižnica.

Novo področje, za knjižnice pa že izredno aktualno, je vprašanje preslikovanja. O tem razpravlja

poročilo o vplivih preslikovalne in mikrofilmske tehnike na ekonomiko izdajanja strokovnih revij. Avtorjevi predlogi za rešitev tega vprašanja v knjižnicah niso realni. Članek pa je kljub temu zanimiv, ker zajema problem široko, od vprašanja, kdaj je znanstvena informacija tržno blago, kdaj pa kulturna dobrina, do vplivov drugih medijev na ceno in uporabo tiskanih revij.

Ponovno moramo ugotoviti, da je Zentralblatt für Bibliothekswesen revija ki jo morajo redno prebirati bibliotekarji visokošolskih knjižnic.

Breda Filo

Biblos. Österreichische Zeitschrift für Buch- und Bibliothekswesen, Dokumentation, Bibliographie und Bibliophilie. Wien 28 (1978) 1—4.

Večina prispevkov v 28. letniku glasila avstrijskih bibliotekarjev se ukvarja s preteklostjo, o sodobnih tokovih knjižničarstva v svetu govore le poročila o mednarodnih simpozijih, kongresih in tečajih. Spominski članki in zgodovinski pregledi so polni skrbno zbranih podrobnosti o usodi posameznih knjižnic in zbirk v Avstriji in zunaj njenih meja. Med temi članki velja omeniti prispevek Hellmuta Löscha o razvoju knjižnice avstrijskega parlamenta, ki jo dopolnjuje popis njenih najstarejših tiskov in rokopisov, ki ga je naredil Theodor Stöhr, in pa sestanek Konrada Webra o vračanju avstrijskih knjižnih fondov, odpeljanih v letih 1938 do 1945. Med zgodovinske preglede sodi po naključju tudi večji del v prejšnjem letniku začetega odličnega poročila Cornelusa Dime-Drágana o razvoju knjige in knjižničarstva v